

Dr Fred Putnam, Przysłowia, Wykład 2

© 2024 Fred Putnam i Ted Hildebrandt

Witamy ponownie podczas naszej drugiej rozmowy. Zamierzam teraz trochę porozmawiać o tym, co tak naprawdę czytamy, kiedy czytamy przysłowie, to znaczy, czym jest przysłowie, a następnie spójrz na kilka pierwszych wersetów księgi, aby zapytać, dlaczego ta książka została napisana. I ponieważ to nam znowu pomaga, jak widzieliśmy, wiedza o tym, kto to napisał, pomaga nam zrozumieć, jak powinniśmy czytać to, co w nim znajdziemy.

Zatem pytanie brzmi: czym jest przysłowie? Cóż, to jest pytanie, na które nie ma uzgodnionej odpowiedzi. Jeśli przeczytasz słownik, znajdziesz coś w rodzaju krótkiego, zwięzłego powiedzenia na temat mądrości ludowej, które przekazuje tradycyjne rady lub coś w tym rodzaju. I faktycznie, jeśli wpiszesz w Google przysłowie i poszukasz w Internecie, znajdziesz wiele definicji wielu uczonych.

Ale wydaje się, że wszystkie mają pewne, jeśli nie słowa kluczowe, to przynajmniej kluczowe idee. Przysłowia są krótkie. Jest coś, co sprawia, że zapadają w pamięć, to znaczy są łatwe do zapamiętania.

Są dość proste, to znaczy łatwe do zrozumienia. Nie oznacza to, że łatwo jest wymyślić, co z nimi zrobić, ale oznacza to, że łatwo je poznać, wiemy, o czym mówią. Są szeroko stosowane.

Oznacza to, że przysłowie nie jest czymś, czego używa tylko jedna osoba. To staje się bardziej czymś, co nazywamy być może aforyzmem, a nawet po prostu powiedzeniem. Często też opierają się na obrazach lub są zbudowane wokół jakiegoś obrazu lub obrazu.

W wielu współczesnych definicjach znajdujemy terminy, które są społecznie akceptowane i oparte na doświadczeniu, a nawet współczesne badania psycholingwistyczne sprawdzają, jak słuchanie przysłowia lub usłyszenie przysłowia faktycznie wpływa na pewne części mózgu, tak że struktura samego przysłowia, natura przysłowia, oddziałuje jednocześnie na obie połowy mózgu, co jest dość nietypowym sposobem komunikacji. Zwykle mówimy do czyjejs prawej lub lewej strony, albo używamy naszej prawej lub lewej strony, w pewnym sensie niezależnie, ale przysłowia zdają się odnosić do obu stron jednocześnie. Widzisz, część problemu polega na tym, że możemy zdefiniować przysłowie w kategoriach tego, jak wygląda lub brzmi, albo możemy je zdefiniować w kategoriach jego wpływu na osobę, która je słyszy, lub zastosowań, do jakich możemy je zastosować. Połóż to.

Dlatego niektórzy ludzie po prostu mówią: „Wiem to, kiedy to widzę”, co naprawdę nie wydaje się zbyt sprawiedliwe. Niestety, do tego właśnie dochodzimy, ponieważ

tak naprawdę nie istnieje definicja uzgodniona na szczeblu międzynarodowym. Chociaż znowu, jeśli spojrzysz na słowniki, trzy lub cztery słowniki, wszystkie powiedzą zasadniczo to samo.

Ale tych definicji nie pisze paremiolog, czyli ludzie, którzy zawodowo studiują przysłowia. Jakie jest przysłowie biblijne? Cóż, mają trochę tych samych aspektów. Są krótkie.

Po angielsku tak nie wyglądają. Ale kiedyś przeprowadziłem ciekawy eksperyment. Policzyłem wszystkie słowa w każdym przysłowiu w rozdziałach od 10 do 16, a następnie wszystkie słowa w języku hebrajskim, a następnie wszystkie słowa. Użyłem bardzo dosłownego tłumaczenia tłumaczenia angielskiego.

Policzyłem wszystkie słowa. Średnia liczba słów w języku hebrajskim na werset wynosi 7,6. Średnia liczba słów w języku angielskim przekracza 18. Masz więc rację, nie brzmią one jak angielskie przysłowia, które są czymś w rodzaju: ścieg na czas oszczędza dziewięć, rozmowy o pieniądzach czy coś w tym rodzaju.

Nawet przysłowie składające się z 10 słów w języku angielskim byłoby dla nas bardzo długie. Ale przysłowia w języku hebrajskim są bardzo zwarte, ponieważ hebrajski po prostu na to pozwala, hebrajski pozwala na ten sam rodzaj kompresji, który ma miejsce w języku angielskim, ale kiedy przetłumaczysz tę bardzo skompresowaną formę z hebrajskiego na angielski, musi się ona rozszerzyć. Nie ma sposobu, aby przetłumaczyć to w tym samym zwięzłym formacie, a przynajmniej nie w sposób, który miałby sens dla każdego z nas.

Ale w Biblii duża różnica prawdopodobnie polega na tym, że w Biblii wiele przysłów zdaje się mówić to samo na kilka różnych sposobów. Cecha, którą nazywamy równoległością i opowiem o niej nieco w dalszej części tego wykładu. I to wcale nie brzmi jak angielski.

Większość angielskich przysłów może składać się z dwóch części, na przykład poza zasięgiem wzroku i poza umysłem. To trochę urocze. Ale tak nie jest, to jedno stwierdzenie.

To nie są dwa różne zdania, które są połączone. Ale wiele przysłów biblijnych tak właśnie jest. Wspominam o tym, ponieważ bardzo często ludzie cytujący Księgę Przysłów cytują tylko połowę wersetu.

To trochę jak cytowanie pierwszej połowy lub czytanie pierwszej połowy powieści i pozostawienie drugiej połowy nietkniętej, lub czytanie drugiej połowy bez przeczytania pierwszej. Nie tak należało je rozumieć. To pojedyncze powiedzenie składające się z kilku stwierdzeń.

Te dwa stwierdzenia funkcjonują razem i nie jest tak, że leżą obok siebie. W rzeczywistości są one ze sobą splecione i należy je czytać w świetle siebie nawzajem, ponieważ razem mówią coś, czego żadne z nich nie może powiedzieć niezależnie od drugiego. Rozpoznajemy je, ponieważ je widzimy lub zwykle w naszej kulturze je słyszymy.

Tak więc, ktoś mówi, szew na czas oszczędza dziewięć. I nawet jeśli się wyróżniamy, wychowałem się na farmie, więc mogę wykorzystać tę ilustrację, widziałem to. Nawet jeśli stoimy na pastwisku z tyłu i widzimy przegniły słupek płotu przy ziemi, a my stoimy i na niego patrzymy, ktoś mówi: cóż, szew na czas oszczędza dziewięć, ponieważ debata jest, czy poświęcimy czas teraz, aby to naprawić, czy możemy go po prostu podeprzeć i mieć nadzieję, że przetrwa zimę? Cóż, nikt nie mówi o ponownym zszyciu słupka ogrodzeniowego.

Nie, wszyscy wiemy, że mówią: czy należy coś naprawić już teraz, zanim sytuacja się znacznie pogorszy, bo jeśli słupek ogrodzeniowy się przewróci, może krowy dostaną się do kukurydzy, a może konie uciekają, bo inaczej stanie się coś naprawdę złego. Słyszymy więc przysłowie, w pewnym sensie je rozpoznajemy, a następnie stosujemy. A jak to robimy, pozostaje naprawdę tajemnicą.

Właściwie nie wiemy, jak je rozpoznajemy. I dlatego mówimy, że definicja jest w pewnym sensie „wiem to, kiedy ją widzę”, zamiast wymyślać ścisłą definicję. Wiele z nich lubi ten, jeden ścieg na czas oszczędza dziewięć.

To bardzo poetyckie, prawda? Mamy oszczędność czasu ściegu i jeśli zauważysz dźwięki, oznacza to, że faktycznie jest to STTS. Czyż to nie urocze? Oczko ST w czasie T oszczędza S-9. Mamy więc do czynienia z niewielkim odwróceniem kolejności spółgłosek dźwiękowych.

Mamy też rym czasu i dziewięciu. A jeśli postuchasz licznika, to oczko w czasie oszczędza dziewięć. Jest to bardzo metryczne, jambiczne.

Zatem w pewnym sensie to wszystko razem wzięte i obraz ułatwiają nam zapamiętanie. A także w jakiś sposób ułatwi nam zrozumienie, że nie mówimy o zszyciu słupka ogrodzeniowego i nikt nie uważa, że dana osoba jest głupia. Wszyscy rozumiemy, że nam doradzają, bo takie są przysłowia.

Są naprawdę rodzajem doradców lub doradców. Ktoś radzi nam, żebyśmy to naprawili teraz, zanim sytuacja się znacznie pogorszy. Nie zawsze są one aż tak poetyckie, dlatego mamy przysłowia po angielsku, takie jak nieobecność sprawia, że serce staje się bardziej czułe.

Cóż, jest tam rytm, nieobecność sprawia, że serce robi się cieplejsze. Ale nie ma tam rymu, nie ma tu żadnego ładnego doboru spółgłosek. Albo miłość jest ślepa, to dość prozaiczne.

Albo rozmowy o pieniądzach, czy coś w tym rodzaju. Ale ogólnie rzecz biorąc, przysłowia mają w sobie coś, co zapada w pamięć i jest rozpoznawalne. I nawet stwierdzamy to, gdy używamy ich w naszym własnym społeczeństwie, co, nawiasem mówiąc, nie zdarza się zbyt często, ponieważ ludzie używający przysłów są ogólnie uważani za trochę głupich i staromodnych.

Ale jest na świecie mnóstwo społeczeństw, o czym wspominałem w moim pierwszym wykładzie, w których przysłowia są niezwykle ważne. I rzeczywiście są wspólnym obiegiem życia. W ten sposób toczy się nawet rozmowa.

Kiedy jednak pomyślimy o sposobie, w jaki ich używamy, zdajemy sobie sprawę, że nie myślimy o przysłowiach jak o prawach, obietnicach czy gwarancjach. Ale tak naprawdę używamy przysłowia tak, jak byśmy korzystali z rady. A może nawet tak, jakbyśmy skorzystali z doradcy lub doradcy.

Wiesz, niektórzy myślą, że jak idziesz do lekarza, a on mówi, żebyś wziął trzy tabletki i rano zadzwonił do mnie, to musimy zrobić to, co mówi lekarz. Ale tak naprawdę, kim jest lekarz? Lekarz to ktoś, kto specjalizuje się w medycynie. Nie ma żadnego wymogu prawnego, który zmuszałby nas do robienia tego, co mówi lekarz.

Tak naprawdę możemy udać się do trzech różnych lekarzy, uzyskać trzy różne porady i wybrać tę, która najbardziej nam się podoba, bo o to właśnie chodzi. To rada. I to właściwie jest przysłowie.

Przysłowie jest jak lekarz, albo jak prawnik, od którego otrzymujemy poradę. Prawnicy nazywani są doradcami prawnymi. Od kogo dostajemy porady, z którymi następnie musimy zdecydować, co zrobić.

I to może pomoże nam zrozumieć, dlaczego możemy mieć tak zwane przysłowia pojedynkowe. Mówimy więc na przykład, że ten, kto się waha, jest zgubiony i spójrz, zanim skoczysz. Obie te rzeczy nie mogą być prawdą, bo trzeba się wahać i patrzeć.

A jeśli spędzisz cały swój czas na wahaniu lub rozglądaniu się, nigdy nie skoczysz. Zatem te dwa przysłowia wydają się sprzeczne. Są sprzeczne.

Cóż, nie za bardzo. Właściwie się uzupełniają. Ponieważ częścią przysłowiowej mądrości i jednym z powodów długości Księgi Przysłów jest między innymi to, że żadne przysłowie nigdy nie stara się oddać sprawiedliwości całości lub każdej sytuacji.

W każdym przysłowie tym, co sprawia, że przysłowie jest funkcjonalne, czyli funkcjonalne, jest to, że można je rozszerzyć, aby można było zastosować je do wszelkiego rodzaju sytuacji. Zatem mówimy po angielsku, jak ojciec, taki syn, co w rzeczywistości jest nawiązaniem do stwierdzenia Jeremiasza, jaka matka, taka córka, jak Ezechiel mówi o Izraelu i Judzie. Ale możemy też powiedzieć: jak nauczyciel, taki uczeń.

Jaki nauczyciel, taki uczeń. Właściwie moglibyśmy zastosować to do całego zakresu ustawień, których tak naprawdę nie używamy. To znaczy, nie używamy ich.

Ale moglibyśmy powiedzieć, jak pastor, więc i kościół. Jeśli więc chcesz wiedzieć, jaki jest pastor, idź czasem do jego kościoła lub do jej kościoła, kiedy pastora tam nie ma, i zobacz, jacy są ludzie. Ponieważ gdy pastor będzie już na swoim stanowisku przez wystarczająco długi czas, zgromadzenie stanie się takie jak pastor.

Możesz dowiedzieć się więcej o pastorze ze zboru, rozmawiając z nim. A jeśli chcesz wiedzieć, jakim nauczycielem jest dana osoba, poznaj jej uczniów. Zwłaszcza studenci, którzy nie uczęszczali na zajęcia przez rok lub dwa i rozmawiają z nimi o tym, czego się uczą.

Nie rozmawiaj z nimi o nauczycielu. To nie jest rodzaj informacji, którego potrzebujesz. Ale chcesz dowiedzieć się czegoś o nauczycielu.

Rozmawiasz z nimi i zaczynasz dowiadywać się, jak ten nauczyciel tak naprawdę myśli i uczy? Bo jego uczniowie, albo jej uczniowie, jeśli mieliby dość nauczyciela, to teraz żaden kurs prawdopodobnie by tego nie zrobił. Ale jeśli mieli tego nauczyciela wystarczająco często, zaczną wchłaniać jego sposób myślenia. Czy zatem nauczyciel jest ojcem? Cóż, nie, ale możemy powiedzieć jak ojciec, taki syn, ponieważ tę relację można rozszerzyć na opisanie wszelkiego rodzaju, a właściwie wyjaśnienie wszystkich rodzajów relacji między ludźmi.

Tak więc, kiedy używamy Przysłów w naszym życiu, rozpoznajemy, że przysłowie to dokonuje obserwacji, mówi mi, żebym coś zrobił, lub sugeruje, żebym coś zrobił, i jest to rada, to rada. Tak więc, jak ojciec, jak syn właściwie mówi, jeśli to pamiętam, mogę zrozumieć syna, wiedząc, jaki jest ojciec i odwrotnie. Albo mówimy coś w rodzaju pieniądze mówi, cóż, to całkiem fajne przysłowie, ponieważ jest tak skompresowane i faktycznie zawiera dwie tak zwane metonimie, gdzie jedna rzecz oznacza coś innego.

Zatem to nie pieniądze mówią, ale osoba, która je ma, a osoba, która ma pieniądze, nawet nie musi mówić, wystarczy, że jest obecna. I wiesz, jeśli kiedykolwiek byłeś w pokoju, na spotkaniu z bardzo bogatą osobą, która jest częścią komitetu, to rzeczy, które według nich komitet powinien zrobić, mają o wiele większą wagę niż

kogokolwiek innego w pokoju, przy założeniu, że wszystkie rzeczy są równe. Cóż, taką radę dają nam przysłowia.

Pamiętajcie, że Salomon prosił o mądrość, aby zrozumieć serce. Jednym z celów tej książki jest umożliwienie nam spojrzenia na sytuację i zrozumienia, co się naprawdę dzieje. Niektórzy ludzie mówili ostatnio, nawet bardzo niedawno w księgach Starego Testamentu, że w Przysłów 26, 4 i 5: odpowiadaj głupcowi według jego głupoty, aby nie był mądry we własnych oczach, nie odpowiadaj głupcowi według jego szaleństwa, abyście nie stali się podobni do niego, jest to pojedynek przysłów.

To możliwe. Wolę myśleć o tym jak o pojedynczym przysłowiu, po prostu długim. To znaczy, istnieje wiele długich przysłów, które się składają i pamiętajcie, że podziały na wersety niekoniecznie są oryginalne.

I dlatego, myślę, że możemy powiedzieć, że w Księdze Przysłów nie ma przypadków wersetów, które ze sobą rywalizują. Nie musimy więc oceniać między nimi, jak to robimy w języku angielskim. Jeśli więc na spotkaniu powiemy, ktoś powie: Słuchaj, wiesz, to ważna decyzja, musimy się zastanowić, zanim podejmiemy decyzję.

A ktoś inny powie: cóż, waha się ze stratą. Dają nam dwa różne zestawy porad. I w pewnym momencie trzeba podjąć decyzję.

Zatem w pewnym momencie wahanie musi się zakończyć i musi nastąpić skok. Mądrość przychodzi, jak widzisz, gdy wiesz, które przysłowie zastosować do jakiej sytuacji. To mądrość.

Goethe powiedział, że był niemieckim poetą, powiedział, że człowiek tylko jednego języka nie zna żadnego. Można by też powiedzieć, że głupiec zna tylko jedno przysłowie. Na przykład Księga Przysłów zawiera wiele wersetów dotyczących naszych pieniędzy lub sposobu, w jaki je wykorzystujemy.

Zawiera wiele wersetów, które dotyczą mowy i sposobu, w jaki używamy ust. Zawiera wiele wersetów, które dotyczą towarzystwa i przyjaźni, sprawiedliwości, małżeństwa i wielu innych tematów. Dlaczego ma tak wiele wersetów na każdy temat? Ponieważ nikt nie jest w stanie oddać sprawiedliwości całości, każdej sytuacji.

Aby zatem właściwie korzystać z Księgi Przysłów, nie możemy po prostu poznać jeden werset i powiedzieć: cóż, to wystarczy. Jeśli znam ten werset na temat karcenia dzieci, wiem wszystko, co muszę, po prostu będę go używać w każdej sytuacji. Nie, nie możesz tego zrobić.

Bo to nie wszystko, co mówi Księga Przysłów. Tak naprawdę to nie wszystko, co mówi Biblia. Nie chcemy ograniczać się na przykład do tego, co mówi Księga Przysłów.

Jednak szczególnie chcemy zachować ostrożność, abyśmy nie absolutyzowali jednego przysłowia i nie uczynili z niego prawdziwego stwierdzenia, a drugie było jedynie jego uzupełnieniem. Chcemy mieć pewność, że mamy ogarnięte, na ile to możliwe, wszystko, co Księga Przysłów mówi na temat przywództwa, wierności małżeńskiej czy czymkolwiek innym, jakimkolwiek tematem. Tak więc, kiedy czytamy Księgę Przysłów, studiujemy konkretne przysłowie i mówimy sobie, ono mówi, że tak właśnie jest.

Cóż, musimy pamiętać, że daje nam rady. Daje nam rady. Pewnie niektórych z Was to denerwuje, bo powiecie: „Chwileczkę, czyż nie twierdzicie, że to jest natchnione?” A jeśli jest to natchnione, czy nie oznacza to, że jeśli jest napisane, że jeśli to zrobię, to się stanie ?

Czy to nie jest obietnica od Boga? Cóż, wiele osób czyta Księgę Przysłów w ten sposób. Ale to jest czytanie Księgi Przysłów, jakby to był inny rodzaj literatury. Różne rodzaje literatury mają swoje własne zasady dotyczące sposobu ich czytania.

Więc to jest głupi przykład. Jeśli weźmiesz do ręki książkę, bez względu na to, jak ciężka, autorytatywna i kosztownie oprawiona, a jej pierwsze cztery słowa brzmią „Dawno, dawno temu”, nie spodziewasz się, że znajdziesz tam rady dotyczące życia, prawda? Zamiast tego wiesz, że będziesz czytać bajkę i czytasz ją jako bajkę. Nie sądzisz, że naprawdę wiedźma czeka w lesie w domu z cukierków z piekarnikiem, w którym gotuje dzieci.

Nawet nie udajemy, że myślimy, że to prawda. I Przysłowia są takie same. Oznacza to, że paremiolodzy odkryli, że Przysłowia są najwyraźniej obecne w każdym społeczeństwie ludzkim.

Obejmuje to biblijne Przysłowia w starożytnym Izraelu, co sugeruje, że Bóg zbudował nas w określony sposób, że mamy skłonność do rozumienia Przysłów i używania ich, a nawet umieścił niektóre z nich w Piśmie Świętym, tej małej księdze Przysłów, ponieważ jest to lepszy sposób na zrozumienie niektórych aspektów tego, czego On od nas oczekuje i co w nas robi. Kiedy je czytamy, nie przekształcamy ich w prawa ani obietnice, ponieważ podobnie jak w języku angielskim Przysłowia mają one pełnić funkcję naszych doradców i doradców. Powiedziałem wcześniej, że Przysłowia to uporządkowana księga i powinniśmy ją czytać jak książkę.

Pominę tylko rozdziały od 1 do 9, mówiąc, że jeśli chcesz uzyskać więcej informacji na temat czytania tych wierszy, możesz wysłuchać wykładów na temat Księgi Psalmów, ponieważ obowiązują te same zasady. Jak powiedziałem, szukamy paralelizmu w obrazowaniu i widzimy, jak zbudowany jest wiersz, ponieważ są to wiersze, są to wiersze biblijne i podlegają tym samym zasadom kompozycji. Teraz nie mówią „Alleluja” i tym podobnych, ale poezja to poezja i można się uczyć, można studiować

jeden rodzaj wiersza tak samo jak inny, biorąc pod uwagę pewne drobne różnice w treści, ale to naprawdę nie ma znaczenia.

Przejdę więc bezpośrednio do czytania Przysłów w rozdziałach 10 i następnych. Kiedy je czytamy, musimy czytać księgę, Przysłowia, w świetle celów, dla których Salomon pisał. I wiecie, w Ewangelii Jana Jan mówi nam pod koniec rozdziału 20, dlaczego napisał swoją Ewangelię, abyśmy wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Bożym.

Mówi nam, dlaczego napisał swój pierwszy list, to samo. Juda mówi nam, dlaczego napisał swój list, aby gorliwie walczyć o wiarę raz przekazaną wszystkim świętym. W Księdze Objawienia dowiadujemy się, dlaczego napisano to, co Bóg dał swemu synowi, aby objawił swoim sługom rzeczy, które mają nadejść.

Cóż, to samo mamy tutaj na początku Księgi Przysłów w wersetych od 2 do 6, abyśmy poznali mądrość i zrozumienie, pouczenie rozeznawania wypowiedzi rozumnych, otrzymanie pouczenia o mądrym postępowaniu i prawości, sprawiedliwości i prawości, aby Daj roztropność naiwnym lub prostym, niedoświadczonym, aby dać wiedzę i rozagę młodzieży. Dlaczego więc mamy tę księgę, która ciągnie się jeszcze przez kilka wersetów. Cóż, bez wchodzenia w szczegóły, są tu dwa cele.

Po pierwsze, Księga Przysłów ma cel moralny. Jedną z wielkich debat, która rozpoczęła się prawdopodobnie w V wieku p.n.e. w starożytnej Grecji, była debata rozpoczęta w dużej mierze przez ludzi zwanych sofistami, od których pochodzi słowo wyrafinowana sofistyka. Obaj sofiści byli znani z opracowywania argumentów, które można było wykorzystać do udowodnienia czegokolwiek.

To był zarzut, który im postawiono. Właściwie od tego pochodzi słowo student drugiego roku, ktoś, kto jest na tyle głupi, by sądzić, że zna argumenty, które mogą udowodnić wszystko. Ale powodem, dla którego sofiści rozpoczęli te dyskusje, była chęć dowiedzenia się, jaki jest właściwy sposób życia.

A jak dowiedzieć się, co jest dobre? I to jest właściwie pytanie, które wówczas zajmowało najwięcej uwagi Sokratesa, Platona i Arystotelesa, a nawet zostało poruszone przez Akwinat tysiące lat później w jego Sumie Teologicznej. No cóż, pytanie, czym jest dobre życie i skąd je znamy? Cóż, jedną z rzeczy, które wymyślili Grecy i która moim zdaniem jest uderzająco zapowiedziana w Księdze Przysłów, jest idea roztropności. Roztropność w filozofii greckiej, później u Tomasza z Akwinu, a nawet później w XX wieku w pismach Josepha Piepera, to umiejętność, jak mówi Pieper, zachowania ciszy, abyśmy mogli faktycznie zrozumieć to, co widzimy.

Jedną z rzeczy, które Księga Przysłów chce nam dać, jest wgląd. Nie możemy mieć wglądu, jeśli jesteśmy tak zajęci szukaniem odpowiedzi, jeśli jesteśmy tak zajęci myśleniem o tym, co chcemy powiedzieć lub myśleniem o naszych zranionych uczuciach, że nie możemy mieć prawdziwego wglądu w sytuację, nie będąc

nieruchomymi. Zatem różne tłumaczenia robią to inaczej, ale w wersecie 4, aby dać roztropność naiwnym.

Roztropność to umiejętność zatrzymania się, przemyślenia i zrozumienia przed podjęciem działania. Bowiem w rozumieniu Greków, które, jak sądzę, jest także Salomonowe, choć on nigdy tak tego nie mówi, bycie sytuacją, czyli to, co faktycznie istnieje, poprzedza zrozumienie. Rozumiemy, musimy zrozumieć, co tam jest, a nie to, co chcielibyśmy, żeby tam było, nie to, co myślimy, że tam jest, nie tylko to, co czujemy, że tam jest, musimy spróbować zrozumieć, co naprawdę tam jest.

Nawiasem mówiąc, nie jest to obecnie zbyt popularne pojęcie, ale zrozum to, a wtedy nasze działania i nasze słowa będą oparte na tym zrozumieniu. W stopniu, w jakim nie spróbujemy zrozumieć, nasze działania lub nasze słowa nie będą właściwe ani mądre. Zatem jednym z celów Salomona jest pomoc tym młodym mężczyznom, o których powiem za chwilę, pomóc im rozwinąć roztropność.

Jednym ze sposobów, w jaki robi to w swojej książce, jest udostępnianie im do przeczytania rzeczy, które są trudne do zrozumienia. Nie możesz po prostu przeglądać Przysłów. To znaczy, myślę, że można, ale dość trudno jest usiąść i przeczytać pięć rozdziałów Księgi Przysłów w porównaniu, powiedzmy, z czytaniem pięciu rozdziałów Mateusza czy nawet Izajasza.

To nie jest po to, żeby o tym rozgłaszać. Warto to przemyśleć i przemyśleć. A więc jak młodzi ludzie, jak czerpią mądrość? Jak uzyskują zrozumienie? Cóż, ucząc się zwalniać, uznając, że życie nie musi być karkołomne i poświęcając czas na przemyślenie tego, co widzą i co słyszą.

A to z kolei daje początek temu, co Salomon nazywa w rozdziale trzecim życiem prostym, a czasami życiem prawnym. To przetłumaczone. Widzisz, w Księdze Przysłów powiedziałem w pierwszym wykładzie, że Księga Przysłów przedstawia nas albo jako podążających drogą mądrości, albo drogą szaleństwa.

Ale to nie do końca prawda. Jeśli przyjrzymy się sposobowi, w jaki Księga Przysłów odzwierciedla język Księgi Powtórzonego Prawa, na przykład wielkie odnowienie przymierza Mojżesza z Izraelem, stwierdzimy, że obraz ten przedstawia raczej drogę lub ścieżkę i zboczyć z drogi w prawo lub w lewo oznacza odwrócenie się. I taki właśnie obraz posługuje się Salomon.

Jest ścieżka i to tylko ta ścieżka. Zejście z tej ścieżki w jakimkolwiek kierunku oznacza zagubienie się, zejście ze ścieżki i zwrócenie się ku śmierci. To skutek głupoty.

Zatem tym celem moralnym jest dać nam roztropność, abyśmy w każdych okolicznościach potrafili rozpoznać właściwą lub prostą ścieżkę, abyśmy mogli postępować zgodnie z tym, co proste i prawe. Pamiętajcie, że możemy uczyć się tylko

w jeden sposób. Prawdziwych rzeczy możemy się nauczyć jedynie poprzez doświadczenie.

Wiem, że istnieje intuicja i intuicyjne skoki, ale tak naprawdę intuicja jest, jak sądzę, nagromadzeniem dużej ilości doświadczeń i nie jesteśmy świadomi, że je gromadzimy, aż nagle coś się połączy i mamy tego rodzaju pomysł przebić się. Ale tak naprawdę uczyliśmy się wielu rzeczy, ponieważ sami je robimy. Nasza mama mówi: nie dotykaj pieca, bo się poparzysz.

Kiedy mamy zaledwie dwa lata, nie wiemy, co znaczy słowo palić, więc kiedy dotykamy pieca, spalamy się. Teraz wiem, co to znaczy się poparzyć i wiem, dlaczego nie powinnam dotykać pieca. Albo uczyliśmy się, bo ktoś nam mówi.

Czyli mama mogłaby powiedzieć: nie dotykaj pieca, bo się poparzysz, a my nie dotykamy pieca. Czego się teraz nauczyliśmy? Nie dowiedzieliśmy się, że piec jest gorący. Nawet nie wiemy, dlaczego nie powinniśmy.

Nie do końca wiemy, dlaczego nie powinniśmy dotykać pieca, ale nauczyliśmy się posłuszeństwa. W dłuższej perspektywie wynik obu działań może być taki sam. Nie będziemy się już więcej palić.

O wiele bardziej bolesne jest uczenie się wielu rzeczy na podstawie własnego doświadczenia, niż uczenie się ich od kogoś innego. To, co robi Salomon, daje nam możliwość uczenia się na podstawie zgromadzonego doświadczenia mędrców starożytnego Bliskiego Wschodu, którzy słuchają ich wypowiedzi i mówią, że te rzeczy są warte rozważenia i przemyślenia. Dlatego poświęć na to czas.

Mamy więc ten cel moralny. U podstaw tego leży słowo na końcu wersetu piątego. Mówi, że mądry człowiek usłyszy wzrost uczenia się.

Człowiek rozumny pomnoży mądrą radę. Słowo rada jest tam bardzo interesujące. Nie jest to zwykłe słowo używane w odniesieniu do doradców lub doradców.

Na przykład wtedy, gdy król ma doradcę. Zostało użyte tylko raz w Księdze Hioba i około pięć lub sześć razy w Księdze Przysłów. Najczęściej używa się go, gdy król wyrusza na wojnę.

Okolo połowa jego wystąpień odnosi się do króla wyruszającego na wojnę. Mówi: jak toczyć bitwę? Toczysz bitwę, uzyskując wiele rad. Skąd czerpiesz porady? Dostaniesz to od doradców.

Osoba studiująca Księgę Przysłów, studiująca ją poprzez studiowanie, otrzymuje niejako grupę doradców werbalnych. Same Przysłowia staną się kołem lub częścią twoich rad. Staną się częścią rady, którą posiadasz i na której możesz oprzeć decyzję.

I staną się przewodnikami moralnymi. To jest jeden wielki cel. I to chyba jest cel, który nam wszystkim się kojarzy.

Dlaczego czytasz Księgę Przysłów? Być lepszym człowiekiem. OK, cóż, naprawdę być uczciwą osobą. A być człowiekiem prawym oznacza, jak powiedziałem w ostatnim wykładzie, żyć zgodnie z sposobem, w jaki Bóg stworzył świat.

Bo to znaczy żyć w zgodzie z naturą samego Boga. Ale jest tu drugi cel. Jeśli spojrzymy na wersety 5 i 6, znajdziemy to.

Mądry człowiek usłyszy wzrost uczenia się. Człowiek rozumny uzyska mądrą radę, aby zrozumieć przysłowie i cyfrę. Jest takie słowo melitsa , mroczne powiedzenie.

Słowa mędrców i ich zagadki. Sugeruje to kilka rzeczy. Po pierwsze, nie tylko naiwni muszą się uczyć.

I jak już powiedzieliśmy wcześniej, nie można pozostać w stagnacji. Zawsze dążysz albo do szaleństwa, albo do mądrości. Nie możesz więc po prostu powiedzieć: OK, teraz jestem mądry.

Mogę przestać się uczyć. To nie działa. Salomon mówi nie.

Musisz się dalej uczyć. W dalszej części księgi jedno z Przysłów wyraźnie mówi, że zaprzestanie słuchania dyscypliny, mój synu, oznacza odejście od słów wiedzy. Gdy tylko przestaniemy się uczyć, gdy tylko przestaniemy się rozwijać, gdy tylko przestaniemy szukać mądrości, zaczniemy dryfować w kierunku szaleństwa.

A niektórzy ludzie tak naprawdę po prostu nie dryfują. Niektórzy ludzie przestają szukać mądrości i biegną za nią na oślep. Łatwiej to rozpoznać.

Ale istnieje cel moralny, nie tylko dla naiwnych, ale dla tych, którzy są już dojrzałymi, dla tych, którzy mają doświadczenie, dla tych, których można uważać za mądrych lub nawet, chociaż istnieje niebezpieczeństwo, że prawdopodobnie będziesz głupcem, uważają się za mądrych. Nawet mądrzy mogą i muszą stać się mądrzejsi. Ale tak naprawdę, w wersetach piątym i szóstym sugeruje, że istnieje tu nie tylko cel moralny, ale także cel mentalny.

I w ten sposób zyskujemy zdolność rozumienia. Jest coś w studiowaniu Przysłów, co czyni nas mądrzejszymi i pozwala nam lepiej zrozumieć Przysłowia, nawet te, których jeszcze nie przestudiowaliśmy. Jest coś w studiowaniu Przysłów, co daje nam wgląd. Samo studiowanie może zwiększyć naszą zdolność rozumienia.

Rośniemy w naszych zdolnościach intelektualnych. To znaczy, mówi, że mądrzy i zrozumienie nabędą, wzrosną, będą mogli lepiej zrozumieć Przysłowia i zagadki. Prawdopodobnie nie myślimy o tym zbyt wiele, bo tak naprawdę nie po to są, no wiecie, nie po to są Przysłowia, one dają rady.

Ale w pewnym sensie, jeśli poświęcimy się badaniu tego, co mądre, jak później powiedział Salomon, w ustach mędrców, odnajdziemy mądrość, prawda? Cóż, jeśli poświęcimy się studiowaniu mądrych rzeczy, to ponieważ wgląd i zrozumienie są aspektami równoległymi, podobnie jak mądrość, wtedy sami staniemy się mądrzejsi. I wiesz, powinienem był to powiedzieć wcześniej. To tylko na marginesie.

Ale jedną z rzeczy, których używamy, jest słowo mądry, słowa mądry i mądrość dużo. Ale w Biblii słowa przetłumaczone w ten sposób w rzeczywistości odnoszą się do umiejętności. Jeśli wrócisz do, to znaczy, kiedy mówię „naprawdę”, można je równie dobrze przetłumaczyć w ten sposób.

Jeśli cofniecie się do Księgi Wyjścia i przeczytacie historie Acholiaba i Besaleela, rzemieślników, o których Pan powiedział, że dał im szczególną mądrość lub umiejętność pracy z drewnem, kamieniem, metalem i tkaniną lub bez kamienia w przybytku, drewno i metal i tkanina, to to samo słowo. Chokmah, mądrość, jest w rzeczywistości rodzajem umiejętności życia lub umiejętności robienia czegoś konkretnego. W Księdze Przysłów wydaje się, że jest to umiejętność zrozumienia.

Zrozumienie oznacza zarówno zrozumienie samych Przysłów, jak i zdolność zrozumienia życia i okoliczności, w jakich się znajdujemy. I dlatego właśnie istnieje wiele Przysłów, sądzę, sądzę, że dlatego wiele Przysłów, podświadomie lub może skrycie, może lepiej to wyrazić, radzi nam, abyśmy zwrócili uwagę na sytuację, zanim cokolwiek zrobimy. Nie tylko król powinien udać się po doradców.

Na przykład przysłowie, które mówi: złote jabłka i srebrne oprawy jest mądrą naganą dla słuchającego ucha, rozdział 25. Ważny werset, ważne słowo w tym wersecie nie jest mądre ani wykwalifikowane, po prostu ucho ma słuchać. Mogę więc udzielić ci świetnej rady, a właściwie nawet wiedzieć dokładnie, co ci powiedzieć w zaistniałej sytuacji.

Ale jeśli nie słuchasz, jeśli nie jesteś gotowy, aby to usłyszeć, to nic nie zyskuje. Lepiej tego nie mówić, bo on mówi: wtedy ucho, masz mądre słowo i ucho słuchające, wtedy złote jabłka, które prawdopodobnie są biżuterią lub czymś podobnym, są w srebrze ustawienie. Jest jeszcze jedna rzecz, coż, właściwie wiele innych rzeczy, ale jest jeszcze jedna rzecz, którą czuję, że muszę powiedzieć w odniesieniu do wersetów od 2 do 6. Jest tu cel moralny, jest tu cel mentalny.

Myślę, że musimy bardzo uważać, aby nie używać Przysłów jako czegoś, co nazwałbym biblijnymi kulami. Wiesz, Solomon mówi, nie rób tego, bang, jesteś winny. Salomon mówi: zrób to, bang, lepiej to zrób.

Zatem Księga Przysłów staje się po prostu kolejnym prawem, kolejnym podzbiorem zasad i przepisów Księgi Kapłańskiej, Wyjścia czy Powtórzonego Prawa. Właściwie myślę, że istnieje lepszy sposób na zrozumienie tych wszystkich praw i myślę, że za minutę zrozumiesz, o co mi chodzi. Jeśli pomyślimy o tym, czego Bóg dokonuje, dając nam Pismo, wówczas odkrywamy, że częścią Pisma Świętego jest objawienie się Boga.

Możemy teraz zapytać, w jaki sposób przysłowie o tym, jak wykorzystuję pieniądze, mówi mi cokolwiek o Bogu? Albo w jaki sposób przysłowie, które mówi mi o tym, jak wybrać żonę, mówi mi cokolwiek o Panu? Cóż, to część znaczenia studiowania przysłowia i myślenia o nim. Ale także, nawet jeśli mamy Przysłowia, a może zwłaszcza, gdy mamy Przysłowia, które nam nakazują, bądźmy mądrzy, wtedy może powinniśmy zrozumieć, że Pan pokazuje nam, kim chce, żebyśmy byli, nie dlatego, że jest tyranem, ale dlatego, że Wie, że tak będziemy najszczęśliwsi, co będzie dla nas najlepsze. Co, nawiasem mówiąc, sięga tej wczesnej greckiej dyskusji.

Jak możemy być szczęśliwi? Nie w sensie dobrego samopoczucia, ale prowadzenia dobrego życia. Tak więc, mówi Salomon lub poprzez Księgę Przysłów, mówi sam Pan, tak będą wyglądać ludzie, którzy staną się tym, czym Ja chcę, żeby byli. Widzicie, moglibyśmy znowu na to zareagować i powiedzieć: O mój Boże, nie nadaję się, jestem potępiony.

Jasne, to prawda. Taki jest każdy. Ale moglibyśmy także powiedzieć, że jeśli Bóg – a mówię konkretnie do ludzi, którzy są teraz chrześcijanami – jeśli Bóg obiecał dokończenie dzieła, które rozpoczął, to znaczy, jak mówi, rozpocząłem w was dzieło, doprowadzając was do Chryste, i zamierzam kontynuować tę pracę, aż skończę.

Następnie Księga Przysłów ukazuje nam część dzieła, pewne aspekty dzieła, którego Bóg dokonuje w nas. Że jesteśmy uczciwi, że jesteśmy wierni, że jesteśmy dobrymi przyjaciółmi, że mówimy w sposób pomocny, który przynosi życie i zachętę, i wiele innych rzeczy. Ale widzicie, chodzi o to, że nie chodzi o to, żeby nas potępiać, choć zawsze to robią, ale o wiele więcej niż o potępienie nas – może lepiej to wyrazić – Bóg pokazuje nam dzieło, które już w nas wykonuje.

Aby wtedy Przysłowia stały się naprawdę podstawą do powiedzenia: O Boże, nie udaje mi się to. Wybacz mi. To część pokuty.

To część, w której czujemy się winni. Ale obiecałeś, nakazując mi to zrobić, pokazujesz mi, co w rzeczywistości już pragniesz zrobić i co chcesz osiągnąć. Zatem wymagania zawarte w Księdze Przysłów, niezależnie od tego, czy są pozytywne, czy

negatywne, zakazy i nakazy, wymagania stają się podstawą, na której możemy się modlić.

Możemy powiedzieć: „No cóż, Boże, wiem, że moje słowa nie są tak miłe, jak mogłyby być”. Pracuj we mnie w tym celu. I mogę wtedy dziękować Panu, że obiecał, że czegokolwiek zażąda, spełni.

Więc to nie są kule. Naprawdę stają się podstawą, a może cegiełkami naszych modlitw. Myślę, że chociaż mówimy o tym celu moralnym i tym celu mentalnym, myślę, że Księga Przysłów ma inny, ważniejszy cel.

Salomon był królem. Salomon był królem Izraela, który nie był naprawdę dużym krajem. Był przyzwoitej wielkości, ale nie naprawdę duży.

Miał gigantyczne, w swoich czasach, rozpadające się imperium zarówno na południu, północy, jak i północnym wschodzie. Ale Salomon miał problem. Problem polegał na tym, jak zapewnić ciągłość swego królestwa.

A jego problem się przez to pogłębia. Wie, co musi zrobić, aby zapewnić ciągłość swojego królestwa. Królestwo Izraela będzie trwać tak długo, jak Izrael będzie wypełniał warunki przymierza.

Taka jest Boża obietnica w Księdze Kapłańskiej 26 i 28 Księdze Powtórzonego Prawa. Zatem Księga Przysłów jest skierowana do tego, co moglibyśmy nazwać, tego, co myślałem o dorastaniu, ponieważ w pobliżu była taka szkoła, szkoła przygotowawcza. Adresowany jest do chłopaków ze szkół przygotowawczych.

Chłopaki, którzy będą studiować w szkołach wyższych i na uniwersytetach Ivy League. Chłopaki, którzy zostaną liderami. Zostaną sędziami, władcami wojskowymi i namiestnikami, a może któryś z nich, jeden z nich, zostanie królem.

Staną się doradcami i doradcami króla. Jeśli przeczytasz tę książkę, od razu wyjaśni się, dlaczego tak wiele przysłów, szczególnie w niektórych późniejszych rozdziałach, opisuje, jak zachowujesz się przed królem. Czy sądzisz, że rolnicy mieszkający w Betlejem mieli łatwy dostęp do posiłków, siedząc z królem? NIE.

Dlatego wersety o tym mówią, są wersety, które wyraźnie ostrzegają przed buntem przeciwko królowi. Kto zbuntuje się przeciwko królowi? Rolnicy z Jabesh Gilead? Nie. To nie rolnicy się zbuntują.

To będą władcy. To będzie syn królewski, taki jak Absalom. Dlaczego tak wiele wersetów mówi o bogactwie i tym, jak z niego korzystamy? Dlaczego ostrzegają przed niesłusznym zyskiem? Pamiętajcie, mówimy tu o świecie rolniczym, który, gdy dorastałem, nazywaliśmy rolnictwem od zera.

Uczysz się wystarczająco dużo, zarabiasz na rolnictwie wystarczająco dużo, aby przetrwać i to wszystko. W tym sensie jest to dość prosty świat. Dlatego Księga Przysłów nie jest adresowana do ogółu społeczeństwa.

Jest adresowany do ludzi, którzy zamierzają objąć stanowiska kierownicze w narodzie, ponieważ biblijne, jak Biblia pokazuje wyraźnie raz za razem, wraz z odejściem przywódców, tak samo dzieje się z krajem. Dlatego jeśli czytasz proroków, zawsze potępiani są królowie, prorocy, kapłani i mędrzy, ponieważ wprowadzają naród w błąd. Przeczytaj Ezechiela 22.

Dlatego przegląda tę listę. To oni są winni i naród jest winny, bo oni są winni. I dlatego Księga Królów nieustannie mówi, że ten król był niegodziwy lub ten król był dobry, ponieważ los narodu zależy od zachowania, życia i wyborów króla.

Ci ludzie staną się władcami i nawiasem mówiąc, dlatego tak wiele wersetów mówi o sprawiedliwości. Czy sądzisz, że w Izraelu było aż tyle procesów sądowych? Nie, 70% prawników na świecie mieszka w Stanach Zjednoczonych. Tak naprawdę w wielu wersetach Księgi Przysłów, w wielu, wielu wersetach, słowa przetłumaczone jako niewinny i sprawiedliwy są lepiej przetłumaczone. Ja jestem tłumaczony jako prawy i niegodziwy, lepiej przetłumaczone jako niewinny i winny.

Zatem 18:5 mówi, że okazywanie stronniczości winnemu nie jest dobre ani odtrącanie niewinnego w imię sprawiedliwości. Dlaczego? Ponieważ ludzie, dla których jest napisana ta książka, staną się sędziami. Zatem oni będą odpowiedzialni za ustalenie, co jest właściwe.

Oni ustanowią standard, a standard zadecyduje o losie narodu. Zatem widzicie, że cel tej księgi nie jest tylko osobisty, ale wspólnotowy, przymierzowy czy wspólnotowy, jeśli mogę użyć tego słowa. Księga Przysłów została zaprojektowana i bardzo celowo napisana dla tych młodych mężczyzn, aby ich posłuszeństwo spełniło wymogi przymierza w ich własnym życiu.

Tak, w ich własnym życiu, ale także poprzez swój przykład w życiu swoich rodaków i umożliwienie Izraelowi dalszego istnienia na tej ziemi jako naród. Ponownie, Kapłańska 26, Powtórnego Prawa 28, unikając przekleństw przymierza i uzyskując jego błogosławieństwa. Jeszcze ostatnia rzecz i prawie skończył mi się czas.

Ponieważ jest to w Biblii, czyli jest kanoniczne, nie ogranicza się już do młodych mężczyzn. Chyba nie muszę mówić nic więcej na ten temat. Ale dlatego jest to taka męska książka, bo jest skierowana do tych mężczyzn.

Ale drogie panie, młode i stare, to jest dla nas wszystkich. Zatem następnym razem przyjrzymy się, co robimy z konkretnym przysłowiem i na co zwracamy uwagę, czytając je.